

nogen Grund til at bestemme, at ingen kan falde ind derunder, som selv er Arbejdsgiver. Det ærede Medlem fra Rigtøbing følte selv Lovens Svaghed paa dette Punkt og skød sig ind under, at intet jo kan være fuldkomment; men naar man kan gaa en saa nem Vej, som man i alt Fald kan gaa for Landbrugets Bedkomende, nemlig at man forsikrer alle Landbrugets Arbejdere, ved jeg ikke, hvorfor man skal følge en Vej, hvor det mærkelige Tilfælde kan indtræde, at naar en Husmand faar en Mand til at hjælpe sig ved sit Arbejde, og Hjelperen klarer sig, medens Husmanden falder ned og slaar sig for dærvet, saa ligger han paa sine Gerninger, fordi han har været Arbejdsgiver. Og saa dette forekommer mig at være saa urimeligt, at det ikke kan lade sig gøre at bestemme noget saadant. Dernæst have vi den Hovedbestemmelse, at Forsikringen over hovedet kun er en Kapitalforsikring. Det gaar ud paa, at der i Tilfælde af Ulykkestilles en Kapital til den stadelidtes Naadighed, en Kapital, som altsaa for Invaliditet kan stige til 3,600 Kr. og for Dødsfald til 2,400 Kr. Den højtærede Minister har rejst Spørgsmaal om, hvorvidt denne Udbetaling i Virkeligheden skal finde Sted. Der er ingen Tvivl om, at den kan finde Sted efter Loven, og det turde være rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at i de fleste Tilfælde vilde den blive det. Det vil gaa saaledes i et stort Antal Tilfælde, at man vil sige: Lad os udbetale denne Mand eller Kvinde en Kapital, for at den paagældende kan sætte den i en Forretning; han kan jo ikke arbejde mere, men dertimod kan han rulle Cigarer eller drive en Handel med Smaaavarer, og Kapitalen vil da blive anvendt til dermed at sætte saadan en lille Forretning i Gang. Dette mislykkes, og Mæret efter staar han der og har intet. Det er en stor Ulempe ved Kapitalforsikring. Men, siger man, den paagældende kan jo benytte Kapitalen til at skaffe sig en Livrente, som saa sikrer ham i al Fremtid. Ja, det kan et eventuelt Arbejdsraad bestemme, men hvad er Virkningen deraf? De Herrer vide jo alle, at jo yngre den Mand er, som skal skaffe sig en Livrente, desto dyrere maa han betale den; det vil sige, at den unge Mand, der kommer til Stade, vil kun kunne faa en meget lille Livrente for den Kapital, der bliver stillet til hans Naadighed. Han skal altsaa Livet igennem trække sig igennem med en ganske ringe Understøttelse; det er jo en uundgaelig Følge af det Princip, der er nedlagt her. For at følge en tilsyneladende rationel Grund, udelukker man ligeledes ethvert Hen-

syn til hans Familie. Nej, mine Herrer, da er det langt solidere og mere stemmende med den Tankegang, hvorefter den sociale Lovgivning hidtil er bleven løst hos os, at vi sige: Vi sørge for disse Folk ved at skaffe dem en sikker, solid Understøttelse for Livstid, baade dem, der komme til Stade, og dem, de have efterladt sig. Nu vel, det kan vel blive en tarvelig Forsørgelse, og det skal ingen villigere indrømme end jeg, men det er noget, der er ganske sikkert og fast, og det er ubegribeligt, hvilken Pris Smaafolk sætte paa at have selv en nok saa lille rund Sum at holde sig til om Mæret. Man klagede i sin Tid over det besværlige, der var ved den Ordning, der var foreslaaet i 1890, man klagede over, at det var et stort Maskineri, der blev sat i Gang. Men, mine Herrer, sammenligner man det med det Maskineri, der sættes i Gang i Anledning af denne Lov, saa vil det være rent forsvindende, maalt dermed. Det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsens) tog Afstand fra dette store Arbejdsraad; han havde ingen Lod eller Del deri, men han forklarede, at det havde moret Berg saa uhyre at lave dette Maskineri. Ja, det laa for ham, det tvivler jeg ikke om, men derfor er det ikke sikkert, at det vil more dem, der skulle have med det at gøre. Jeg er overbenjst om, at det vil være en Skræmsel alene for dem, som læse Loven, og meget mere for dem, som skulle føre den igennem. Nu ser jeg nok, at Forslagsstilleren har søgt at komme ud over en af de største Vanskeligheder ved Maskineriet ved den af ham foreslaaede Valgmaade til det store Arbejdsraad. Valgforudsætter ellers Tilvebringelsen af Valglister og hele det Maskineri, der staar i Forbindelse dermed, og det slipper han over ved at sige, at de skulle møde alle, og paa selve Valgstedet skal det afgøres, om de ere valgberettigede eller ikke. De møde altsaa frem og gøre Rede for Valgbestyrelsen, hvilke Kvalifikationer de have, om de komme ind under Lovens § 1, om de ere Arbejdsgivere eller nogen Sinde have haft Arbejdere i deres Tjeneste osv. Alt det skulle de gøre Rede for, og naar saa en Time er gaaet, lukkes Dørene og flere kunne ikke komme til. Jeg tvivler om, at der i Løbet af denne Time bliver ret mange kvalificerede til at stemme, for det vil sikkert blive temmelig indviklede Forhandlinger, Valgbestyrelsen vil komme til at føre i Løbet af denne kostbare Tid; men det er ogsaa kun en Form, hvorunder Forslagsstilleren har søgt at komme bort fra det Maskineri, som han ikke kan komme bort fra, hvis han vil have Valget foretaget paa Grundlag af det, som her